

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **H. V. V.,** zast. advokátem Mgr. Markem Sedlákem, se sídlem AK Brno, Příkop 8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2003, č. j. 55 Az 199/2003 - 22,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2003, č. j. 55 Az 199/2003 – 22 **se zrušuje** a věc **se vrací** Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 11. 2002, č. j. OAM-10149/VL-11-ZA-03-2001 nebyl žalobci udělen azyl v České republice z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § § 12,13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a bylo rozhodnuto podle § 28, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ust. § 91 zákona o azylu.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 29. 11. 2002 opravný prostředek k Vrchnímu soudu v Praze,o němž tento soud nerozhodl do 31. 12. 2002, a proto o něm ve smyslu čl. II zákona č. 519/2002 Sb. a ust. § 129 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) a ust. § 32 odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb. rozhodl Krajský soud v Brně. Usnesením tohoto soudu ze dne 19. 8. 2003, č. j. 36 Az 375/2003 - 19, byl opravný prostředek odmítnut.

Proti usnesení Krajského soudu v Brně podal žalobce – nyní stěžovatel (§ 102 s. ř. s.) kasační stížnost, v níž namítá nezákonnost napadaného usnesení o odmítnutí návrhu ve smyslu ust. § 103 písm. e) s. ř. s. Nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že jeho podání ze dne 27. 11. 2002 postrádá základní náležitosti podle § 37 odst. 2 a 3 soudního řádu správního a základní náležitosti žaloby vymezené v ust. § 71 odst. 1 písm. a) až f) cit. zákona. Namítá, že podání splňovalo náležitosti a soud mohl ve věci jednat a rozhodnout.Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření se ztotožnil se závěrem krajského soudu a navrhl kasační stížnost jako nedůvodnou zamítnout.

Součástí podané kasační stížnosti je i žádost stěžovatele o přiznání odkladného účinku ve smyslu § 107 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud posoudil v prvé řadě nezbytnost vydání rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 s. ř. s. a dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je o kasační stížnosti věcně rozhodováno bez prodlení po jejím předložení Nejvyššímu správnímu soudu a po nezbytném poučení účastníků řízení , neboť se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ustanovením § 56 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

Kasační stížnost je důvodná.

Dle ust. § 103 písm. e) s. ř. s. lze kasační stížnost podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Ze spisového materiálu, tak jak byl předložen, Nejvyšší správní soud zjistil, že usnesením ze dne 21. 5. 2003, č. j. 55 Az 199/2003 - 23, Krajský soud v Brně stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnil a upřesnil své podání tak, aby bylo zřejmé: v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá a kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno.Na výzvu soudu žalobce nereagoval, a proto krajský soud, poté kdy shledal, že podání nesplňuje všechny podmínky a trpí takovými vadami, které brání meritornímu přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí, návrh žalobce odmítl podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s.

Z obsahu podaného opravného prostředku proti rozhodnutí žalovaného vyplývá, že žaloba náležitosti, k jejichž doplnění byl stěžovatel vyzván a které jsou vymezeny v ustanovení § 37 odst. 3 s. ř. s. a v § 71 odst.1 s. ř. s., obsahovala. Datum doručení rozhodnutí je zřejmé z postoupení opravného prostředku žalovaným Vrchnímu soudu v Praze ze dne 28. 11. 2002, kde je uvedeno, že rozhodnutí bylo doručeno 26. 11. 2003; údaj rozhodný pro posouzení včasnosti podané žaloby byl zcela jednoznačně stvrzen správním orgánem, který doručení provedl. Byla-li žaloba odůvodněna tím, že rozhodnutí žalovaného nevycházelo ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu, žalovaný neprovedl šetření nezbytná k objasnění okolností rozhodných pro řádné posouzení věci, přičemž porušil ust. § 3 odst. 3 a 4, § 32 odst. 1, § 46 a § 47 odst. 3 správního řádu, nelze přisvědčit závěru krajského soudu, že důvody žaloby nebyly uvedeny. Žaloba rovněž obsahovala specifikaci napadeného rozhodnutí, označení žalovaného, řádnou identifikaci žalobce.

Při shrnutí výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v podaném opravném prostředku proti rozhodnutí žalovaného, vymezil stěžovatel meze a rozsah přezkumné činnosti soudu způsobem dostačujícím, když napadl rozhodnutí žalovaného z důvodu, že jej považoval za nezákonné z důvodu nesprávného právního posouzení a z důvodu vady řízení, spočívající v tom, že skutková podstata, ze které správní orgán vycházel nevychází ze spolehlivě a úplně zjištěného stavu věci.Bylo-li možno z obsahu podané žaloby, jakož i z obsahu správního spisu, který měl soud k dispozici nepochybné, že žaloba byla podána včas, byly zřejmé důvody z nichž je žaloba podána, jakož i to, čeho se žalobce domáhá, není nikterak odůvodněn takový formalistický přístup soudu, kdy je žalobce vyzýván ke sdělení údajů o nichž není pochyb. Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že byl opravný prostředek stěžovatele projednatelný a soud mohl napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumat.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byl dle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnut návrh stěžovatele, je nezákonné, a proto podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud prvního stupně ve svém novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 23. 4. 2004

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu